

**Ustawa**

**z dnia ..... 2020r.**

**o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt**

**Art. 1.** W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421) wprowadza się następujące zmiany:

**1) w art. 5 w ust. 1 pkt 1otrzymuje brzmienie:**

„1) w art. 1 pkt 1 lit. a, c-f, h, i, j, l, jest dozwolone po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia, w drodze decyzji, spełniania wymagań weterynaryjnych określonych dla prowadzenia danego rodzaju działalności;”;

**2) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:**

„Art. 10a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi w drodze rozporządzenia minimalne warunki bytowe dla poszczególnych gatunków zwierząt utrzymywanych w schroniskach z uwzględnieniem niezbędnych instalacji oraz rodzaju użytych materiałów, a także parametrów fizycznych związanych z utrzymywaniem zwierząt w schronisku, mając na względzie zapewnienie tym zwierzętom właściwych warunków bytowania i opieki oraz wpływ tych warunków na zdrowie i dobrostan zwierząt.”;

**3) w art. 24ea po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:**

„3a. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna w ramach centralnego rejestru wydanych paszportów prowadzi centralny rejestr zwierząt oznakowanych, o którym mowa w art. 56c ust. 4.”.

**4) w art. 24d:**

**a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:**

„1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna prowadzi rejestr lekarzy weterynarii upoważnionych do wydawania paszportu, znakowania

psów oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał w rozumieniu przepisów rozporządzenia 998/2003.

2. Lekarz weterynarii wpisany do rejestru, o którym mowa w ust. 1, jest upoważniony do wydawania paszportu, znakowania psów oraz pobierania próbek w celu określenia miana przeciwciał w rozumieniu przepisów rozporządzenia 998/2003.”,

**b) w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:**

„3) stwierdzenia rażącego naruszenia przepisów dotyczących:

a) wydawania paszportów lub

b) znakowania psów lub

c) pobrania próbek w celu określenia miana przeciwciał w rozumieniu przepisów rozporządzenia 998/2003.”;

**5) art. 56 ust. 4a otrzymuje brzmienie**

„4a. Dane z rejestru, o którym mowa w ust. 4, dotyczące szczepień przeprowadzonych w danym miesiącu są przekazywane do rejestru, o którym mowa w art. 56c, nie później niż w terminie 7 dni od daty szczepienia.”;

**6) po 56a dodaje się art. 56b i 56c w brzmieniu:**

„Art. 56b. 1. Psy powyżej 3 miesiąca życia na obszarze całego kraju podlegają obowiązkowemu oznakowaniu za pomocą mikroczipa.

2. Posiadacze psów są obowiązani oznakować psy w terminie 30 dni od dnia ukończenia przez psa 3 miesiąca życia.

3. Oznakowania psa dokonują lekarze weterynarii wpisani do rejestru o którym mowa w art. 24d ust. 1.

4. Psy poddane oznakowaniu podlegają wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 56c, prowadzonego przez samorząd lekarzy weterynarii. Po przeprowadzeniu oznakowania posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie lub dokonuje się wpisu w dokumencie identyfikacyjnym zwierzęcia.

5. Posiadacze psów obowiązani są do niezwłocznego, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od zaistnienia zamiany, aktualizowania danych ujętych w rejestrze, o którym mowa w art. 56c w zakresie wskazanym w art. 56c ust. 2. Po przeprowadzeniu aktualizacji danych posiadaczowi psa wydaje się zaświadczenie lub dokonuje się wpisu w dokumencie identyfikacyjnym zwierzęcia. W przypadku aktualizowania danych art. 56b ust. 3 oraz art. 56c ust. 2 stosuje się odpowiednio.

6. Koszty oznakowania, o którym mowa w ust. 1 oraz koszty wydawania zaświadczeń, o których mowa w ust. 4 i 5 ponosi posiadacz psa.”;

**Art. 56c. 1.** Tworzy się centralny rejestr zwierząt oznakowanych, o których mowa w art. 56b ust. 3.

2. Lekarz weterynarii, o których mowa w art. 56b ust. 3, po dokonaniu znakowania, niezwłocznie przekazują do rejestru, o którym mowa w ust. 1 informację o oznakowaniu zwierzęcia zawierającą następujące dane:

- 1) imię i nazwisko, kod pocztowy i miejsce zamieszkania oraz numer telefonu posiadacza zwierząt. Informacja może również zawierać adres e-mail posiadacza zwierząt;
- 2) gatunek, rasę i płeć zwierzęcia;
- 3) numer mikroczipa;
- 4) datę implantacji mikroczipa;
- 5) miejsce implantacji mikroczipa;
- 6) jeżeli łącznie z oznakowaniem dokonane zostało szczepienie przeciwko wściekliznie informacja zawiera również datę szczepienia.

3. W ramach rejestru, o którym mowa w ust. 1, prowadzony jest centralny rejestr schronisk, do którego podmiot prowadzący schronisko przekazuje i aktualizuje w terminie 7 dni od zaistnienia zdarzenia następujące dane:

- 1) nazwę i adres schroniska , numer telefonu i adres poczty elektronicznej, dane kierownika schroniska;
- 2) podmiot prowadzący schronisko;
- 3) weterynaryjny numer identyfikacyjny;
- 4) wskazanie lekarza weterynarii lub lekarzy weterynarii sprawujących opiekę nad zwierzętami w schronisku i ich dane kontaktowe;
- 5) ogólną ilość miejsc w schronisku dla poszczególnych gatunków zwierząt,
- 6) ilość miejsc obsadzonych dla poszczególnych gatunków zwierząt;
- 7) ilość miejsc pozostających do obsadzenia dla poszczególnych gatunków zwierząt;
- 8) ilość miejsc udostępnionych dla innych gmin dla poszczególnych gatunków zwierząt;
- 9) numery mikroczipów zwierząt przebywających w schronisku;
- 10) eutanazje zwierząt;
- 11) adopcje zwierząt;
- 12) ucieczki zwierząt;
- 13) przyjęte zwierzęta;

- 14) transfery zwierząt pomiędzy schroniskami;
- 15) szczepienia profilaktyczne;
- 16) kastracje i sterylizacje zwierząt.

4. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna prowadzi centralny rejestr zwierząt oznakowanych jako składową centralnego rejestru wydanych paszportów, o którym mowa w art. 24ea ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt i zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1539) oraz dostarcza za pośrednictwem okręgowych izb lekarsko – weterynaryjnych lekarzom weterynarii dokonujących oznakowania zwierząt druk zaświadczenia zaopatrzonego w numer identyfikacyjny.

5. Centralny rejestr zwierząt oznakowanych jest udostępniany organom Inspekcji Weterynaryjnej, organom samorządu gminnego, Policji, straży gminnej, której statutowym celem działania jest ochrona zwierząt w celu realizacji zadań, o których mowa w niniejszej ustawie.

6. Koszty związane z:

- 1) administrowaniem i utrzymywaniem serwerów,
  - 2) przygotowywaniem i aktualizowaniem oprogramowania komputerowego oraz materiałów pomocniczych, związanych z korzystaniem z tego oprogramowania
- są pokrywane z opłat pobieranych od posiadaczy zwierząt za oznakowanie, aktualizację danych oraz z opłat pobieranych za udostępnianie danych, z rejestru, o którym mowa w ust. 1 lub ze środków pochodzących z dotacji przekazywanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, po uprzednim zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia rejestru , o którym mowa w ust. 1, zakres gromadzonych i udostępnianych informacji, tryb wprowadzania danych i nieodpłatnego oraz odpłatnego udostępniania danych poszczególnym osobom fizycznym i prawnym, z wyłączeniem podmiotów, o których mowa w ust. 5,
- 2) wymogi techniczne, które powinien spełniać mikrochip, o którym mowa w art. 56b ust. 1,
- 3) wysokość opłaty ponoszonej przez posiadacza zwierzęcia za oznakowanie zwierzęcia,
- 4) wysokość opłaty za aktualizację danych wpisanych do rejestru,
- 5) wysokość opłaty za udostępnienie danych z rejestru, o którym mowa w ust. 1,

- 6) wysokość wynagrodzenia dla lekarza weterynarii za oznakowanie zwierzęcia oraz za wprowadzenie danych o zwierzęciu do rejestru,
- 7) wysokość kwoty, stanowiącej część opłat o których mowa w pkt. 3 i 4, przeznaczonej na pokrycie kosztów, o których mowa w ust. 6,
  - mając na uwadze koszty prowadzenia obsługi systemu informatycznego oraz administrowania i utrzymania serwerów, koszt wydania zaświadczeń, o których mowa w art. 56b ust. 4 i 5, nakład pracy lekarza weterynarii oraz koszty użytych materiałów.

8. Minister właściwy do spraw rolnictwa może przekazać Krajowej Radzie Lekarsko-Weterynaryjnej dotację na realizację zadań, o których mowa w ust. 6.

**6) po art. 77a dodaje się art. 77b w brzmieniu:**

„Art. 77b. 1. Kto narusza nakazy albo zakazy określone w art. 56b ust. 1, 2 lub 5 oraz art. 56c ust. 3, podlega karze aresztu lub grzywny.

2. Usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo do czynu określonego w ust. 1 jest karalne.

3. W razie ukarania za wykroczenie, o którym mowa w ust. 1, można orzec przepadek zwierzęcia.

4. W razie popełnienia wykroczenia, o którym mowa w ust. 1, można orzec nawiązkę w wysokości do 1.000 zł na cel związany z ochroną zwierząt.”.

**Art. 2. 1.** Posiadacz psa oznakowanego za pomocą mikroczipa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązany jest zgłosić się w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do lekarza weterynarii wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmieniaj w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w celu wprowadzenia do rejestru, o którym mowa w art. 56c ust. 1 ustawy zmieniaj w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą informacji o oznakowaniu psa.

2. Posiadacz psa nieoznakowanego za pomocą mikroczipa przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązany jest zgłosić się w terminie 18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, do lekarza weterynarii wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 24d ust. 1 ustawy zmieniaj w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, w celu oznakowania psa.

**Art. 3.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

## Uzasadnienie

Projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt ma na celu ustanowienie pełnej kontroli nad zwalczaniem bezdomności i polepszeniem bytu zwierząt.

Obecnie na terenie RP nie ma powszechnego obowiązku znakowania psów, co uniemożliwia określenie faktycznej skali zjawiska bezdomności w kraju. To samo zwierzę może być kilkukrotnie odławiane i ponownie wypuszczane. Prowadzi to do nadużyć w zakresie wydatkowania pieniędzy publicznych przeznaczonych na realizację programów zapobiegania bezdomności.

Nie ma również możliwości zidentyfikowania zwierząt porzuconych lub poszkodowanych w zdarzeniach drogowych z ich udziałem. Skutkuje to dodatkowym obciążeniem dla gmin, które zobowiązane są ustawowo do opieki nad takimi zwierzętami.

Na terenie RP istnieje kilka niezależnych i niepowiązanych ze sobą baz danych zwierząt poddanych identyfikacji, co w wypadku zaginięcia psa z transponderem uniemożliwia skuteczne odnalezienie właściciela i zwrot. Jedynym ogólnopolskim systemem w zakresie identyfikacji i rejestracji zwierząt domowych działającym w oparciu o ustawę o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt jest Centralny Rejestr Wydanych Paszportów prowadzony przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną a zawierający również dane identyfikujące zwierzę w oparciu o mikroczip (transponder elektroniczny). W wyniku pracy lekarzy weterynarii w systemie ujętych jest około 400 tys. zwierząt.

Ponadto w ramach sprawowanego nadzoru przez organy Inspekcji Weterynaryjnej nie jest możliwym dokonanie obiektywnej weryfikacji ilości miejsc dla poszczególnych gatunków zwierząt w schroniskach dla zwierząt z uwagi na brak dookreślonych norm bytowych dla zwierząt przebywających w schronisku. Powyższe prowadzi do nadmiernej koncentracji psów i kotów przetrzymywanych przede wszystkim w celach zarobkowych.

Brak dookreślenia pojemności danego schroniska umożliwia zawieranie umów na utrzymywanie zwierząt w schronisku w ilości większej niż realne możliwości zapewnienia godnych warunków bytowych zwierzętom. Powyższe implikuje patologie w postaci fikcyjnych transferów zwierząt, fikcyjnych adopcji i ucieczek zwierząt oraz niezasadnych eutanazji.

Na pilną konieczność nowelizacji oraz skonkretyzowania przepisów ustawy o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, wskazuje samorząd lekarzy weterynarii. Proponowane zmiany w bezpośredni sposób wpłyną na

zwiększenie skuteczności podejmowanych przez gminy działań w kierunku zwalczania problemu bezdomności zwierząt. Powyższe doprowadzi do transparentności w wydatkowaniu pieniędzy publicznych na sprawy zwierząt bezdomnych i docelowo spowoduje oszczędności finansowe w budżetach gmin. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż według szacunków NIK spowoduje to oszczędności rządu 1/3 środków finansowych wydatkowanych na ten cel w skali kraju. Na podstawie posiadanych informacji można jednoznacznie stwierdzić, iż organy samorządów terytorialnych nie są przygotowane do realizacji znowelizowanych przepisów ustawy o ochronie zwierząt bez wsparcia w postaci nowelizacji ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt.

Organy samorządu terytorialnego nie posiadają stosownego zaplecza, zarówno strukturalnego jak i merytorycznego. Jako przykład można wskazać art. 11 ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, zgodnie z którym zabrania się odławiania zwierząt bezdomnych bez zapewnienia im miejsca w schronisku dla zwierząt, chyba, że zwierzę stwarza poważne zagrożenie dla ludzi lub innych zwierząt, co oznacza, że spełnione muszą być warunki lokalowe, w których przetrzymywane będą wyłapane zwierzęta. Niemożliwe jest bowiem kompleksowe zaplanowanie i wdrożenie programu mającego zadośćuczynić obowiązującym przepisom bez ogólnopolskiego systemu wymiany i weryfikacji danych. Wiele powiatów nie ma na swoim terenie schronisk dla zwierząt, przez co, konieczny jest transfer zwierząt. Na terenie kraju nie istnieje system centralnej informacji, którego zadaniem byłaby bieżąca analiza działalności schronisk wraz z aktualnym wykazem wolnych miejsc z rozróżnieniem na psy, koty i inne zwierzęta, co dodatkowo utrudnia lokowanie zwierząt w schroniskach. Ponadto nie istnieje ogólnopolska baza oznakowanych zwierząt domowych, co byłoby pomocne w odnajdywaniu właścicieli czy też w określaniu faktycznej ilości zwierząt na danym terenie. Utworzenie systemu wymiany danych umożliwiłoby również wyszukiwanie właścicieli dla zwierząt bezdomnych na terenie całego kraju, co obecnie z przyczyn organizacyjnych jest zawężone wyłącznie do obszaru danej gminy. Na podkreślenie zasługuje również fakt, iż utworzenie systemu ewidencjonowania i wymiany danych dotyczących programów zapobiegania bezdomności przyczyni się do transparentności działań gmin i przyczyni się do minimalizacji nadużyć i patologii w postępowaniu ze zwierzętami, co jest realizacją celu, jaki przyświecał twórcom nowelizacji ustawy o ochronie zwierząt.

Wskazać należy także, na stwierdzone przez Najwyższą Izbę Kontroli<sup>1</sup> nieprawidłowości oraz wnioski wynikające z przeprowadzonej kontroli wykonywania zadań gmin dotyczących ochrony zwierząt, które dotyczyły:

- ustawowego obowiązku rejestracji i znakowania zwłaszcza bezdomnych psów (tzw. czipowanie), co pozwoliłoby na śledzenie losów wyłapywanych zwierząt, a także sprawdzanie, czy trafiły do schroniska oraz kiedy oddano je do adopcji.

---

<sup>1</sup> Raport z kontroli Najwyższej Izby Kontroli znak: LBI-4101-13-00/2012 z dnia 7.06.2013 zatytułowany Informacja o wynikach kontroli –wykonywanie zadań gmin dotyczących ochrony zwierząt.

Czipowanie pomogłoby również w rozliczaniu schronisk z przekazanych im pieniędzy;

- prawnego wymogu umożliwiającego prowadzenie schroniska pod warunkiem uprzedniego wydania przez inspekcję weterynaryjną decyzji stwierdzającej spełnienie przez organizatora wszystkich niezbędnych warunków;
- ustawowego obowiązku zawierania w umowach z podmiotami zajmującymi się wyłapywaniem zwierząt bezdomnych i schroniskami precyzyjnych wymagań dotyczących opieki nad zwierzętami. Gminy muszą też mieć możliwość - i chęć - zagwarantowania sobie w umowach prawa do prowadzenia w schroniskach kontroli;
- wprowadzenia ustawowego obowiązku opieki nad bezdomnymi zwierzętami (co w kompleksowym procesie uczyni z wyłapywania tylko pierwszy etap opieki, którego następstwem będzie umieszczenie bezdomnego zwierzęcia w schronisku i przeprowadzenie adopcji), zamiast dotychczasowego obowiązku ochrony przed zwierzętami (co prowadziło do wyłapywania psów i kotów, dla których nie było miejsc w schroniskach);
- ustanowienie gminnych programów opieki nad bezdomnymi zwierzętami aktami prawa miejscowego (co znacząco ułatwi egzekwowanie uchwalonych przepisów).

Przedmiotowy projekt ustawy ma na celu ustanowienie pełnej kontroli nad zwalczaniem bezdomności i polepszeniem bytu zwierząt, poprzez wprowadzenie następujących zmian w ustawie o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt:

1. Wprowadzeniu obowiązku znakowania wszystkich psów transponderem elektronicznym, fakultatywnie należy również rozważyć wprowadzenie analogicznego obowiązku w odniesieniu do kotów, w szczególności do kotów utrzymywanych na zewnątrz, powyższe działanie prócz polepszenia możliwości realizacji programu zapobiegania bezdomności poprzez możliwość przypisania terytorialnego zwierząt a co za tym idzie odpowiedzialności za los danego zwierzęcia, posiada jeszcze dodatkowy równoważny walor odnoszący się do zapobiegania i zwalczania chorób zakaźnych zwierząt, co w kontekście rosnącej ilości zachorowań zwierząt towarzyszących na wściekliznę w Polsce jest bardzo istotne dla bezpieczeństwa zdrowia publicznego.
2. Wprowadzenie, na wzór programu odnoszącego się do ewidencji transponderów i paszportów zwierząt towarzyszących, prowadzonego obecnie przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną, Centralnej Bazy Danych Zwierząt Oznakowanych, w której umieszczone będą wszystkie zwierzęta oznakowane, o których mowa w pkt 1. We wzmiankowanej bazie odnotowywane będą wszystkie zdarzenia związane z realizacją programu tj. ilości zwierząt bezdomnych utrzymywanych przez poszczególne samorządy terytorialne, transfery zwierząt do schronisk dla



zwierząt i pomiędzy schroniskami, adopcje, eutanazje, zabiegi sterylizacji, szczepienia profilaktyczne etc., co umożliwi racjonalną gospodarkę środkami publicznymi wydatkowanymi na powyższy cel oraz pomoże w obiektywnej ocenie prawidłowości procesu realizacji obowiązków ustawowych. W znacznym stopniu wpłynie na efektywność programów zwalczania bezdomności na terenach poszczególnych gmin.

3. Powierzenie prowadzenia programu, o którym mowa w pkt 2 Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej, z możliwością wprowadzania danych bezpośrednio po dokonanym zabiegu implantacji transpondera na poziomie zakładu leczniczego dla zwierząt przez lekarza weterynarii, beneficjentami niniejszego systemu informatycznego będą powiatowi lekarze weterynarii, nadzorujący realizację zapisów ustawowych, jednostki samorządu terytorialnego odpowiedzialne za wykonanie i egzekwowanie obowiązków, o których mowa w art. 11 a ustawy, schroniska dla zwierząt, przedsiębiorstwa zajmujące się odławianiem zwierząt bezdomnych i inne podmioty zobowiązane do realizacji programów opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobieganiem bezdomności zwierząt. Pozwoli to na śledzenie wszelkich ruchów w schroniskach oraz określi stopień realizacji programów adopcyjnych zwierząt. Podkreślić należy, iż analogicznie do sprawowanego obecnie nadzoru nad poprawną realizacją zapisów rozporządzenia (WE) Nr 576/2013 oraz 577/2013 w zakładach leczniczych dla zwierząt, w sposób naturalny izba lekarsko-weterynaryjna realizowałaby kolejne zadanie z zakresu administracji publicznej tj, nadzór nad prawidłowością realizacji identyfikacji zwierząt towarzyszących oraz wprowadzania danych do systemu. Zasadnym jest wskazanie, iż samorząd lekarzy weterynarii jest jedynym podmiotem przygotowanym merytorycznie do nadzoru nad prawidłowością procesu implantacji mikroczipa oraz do weryfikacji poprawności danych wyprowadzonych do systemu w ramach istniejącego systemu sieci zakładów leczniczych dla zwierząt, które są przez Izbę lekarsko-Weterynaryjną kontrolowane.
4. Wprowadzenie, w trybie delegacji dla ministra właściwego do spraw rolnictwa, obowiązku określenia minimalnych wymagań bytowych dla poszczególnych gatunków zwierząt utrzymywanych w schroniskach, dookreślających minimalne warunki przestrzenne dla pojedynczego zwierzęcia z uwzględnieniem niezbędnych instalacji oraz rodzaju dozwolonych materiałów, a także parametrów fizycznych związanych z utrzymywaniem zwierząt w schronisku, mając na uwadze dobrostan zwierząt oraz zapewnienie należytej higieny bieżącej. Skutkować to będzie lepszym zwalczaniem sytuacji patologicznych, jakie mają miejsce obecnie. W przypadkach skrajnych, podmioty prowadzące schroniska zawierają umowy na utrzymanie zwierząt w ilości przekraczającej kilkakrotnie maksymalną pojemność schroniska, co implikuje kolejne nieprawidłowości w postaci fikcyjnych adopcji, niepotrzebnych eutanazji oraz indukowanych ucieczek zwierząt ze schronisk dla zwierząt.

5. Rozporządzenie, o którym mowa w pkt 4, umożliwi precyzyjne określenie maksymalnej obsady schroniska dla zwierząt i uniemożliwi zarazem zawieranie fikcyjnych umów pomiędzy podmiotami prowadzącymi schroniska a samorządami gminnymi. Ilości miejsc dookreślone na podstawie niniejszego rozporządzenia, byłyby w systemie, o którym mowa w pkt 2 przypisane do danego schroniska i na etapie podpisywania umów z samorządami terytorialnymi istniałaby możliwość weryfikacji „miejsc wolnych” dla zwierząt. Ilości miejsc dookreślone na podstawie niniejszego rozporządzenia, byłyby w posiadaniu organów Inspekcji Weterynaryjnej i na każdym etapie realizacji programu, w tym na etapie podpisywania umów z samorządami terytorialnymi istniałaby możliwość weryfikacji „miejsc wolnych” dla zwierząt.
6. Doprecyzowanie działalności polegającej na prowadzeniu schroniska, jako działalności podlegającej zatwierdzeniu. W obecnym porządku prawnym dopuszczalnym jest uruchomienie schroniska bez weryfikacji spełnienia warunków weterynaryjnych przez powiatowego lekarza weterynarii. W praktyce, prawidłowo złożony wniosek, upoważnia przedsiębiorcę do rozpoczęcia działalności schroniska. W sytuacjach skrajnych powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję administracyjną zakazującą przedsiębiorcy prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt a następnego dnia inny podmiot gospodarczy składa wniosek odnoszący się do tego samego obiektu budowlanego i zgodnie z prawem może prowadzić dalszą działalność.

Proponowana zmiana w praktyce doprowadzi do sytuacji, że w schronisku przed uruchomieniem działalności powiatowy lekarz weterynarii zobowiązany będzie do przeprowadzenia urzędowej kontroli w rozumieniu rozporządzenia (WE) Nr 882/2004 w celu stwierdzenia, iż zostały spełnione warunki weterynaryjne określone dla tego rodzaju działalności nadzorowanej. Wyłącznie w wypadku stwierdzenia spełnienia wymagań powiatowy lekarz weterynarii wyda decyzję administracyjną stwierdzającą spełnienie wymagań weterynaryjnych i nadającą weterynaryjny numer identyfikacyjny określony w trybie rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy.

Wejście w życie przedmiotowego projektu ustawy będzie miało wysoce pozytywne skutki społeczne ponieważ przyczyni się do polepszenia bytu zwierząt.

Skutki finansowe wejścia w życie projektu ustawy związane będą z kosztami utworzenia rejestrów, które prowadzić będzie samorząd weterynaryjny (koszty administrowania i utrzymywaniem serwerów oraz przygotowywaniem i aktualizowaniem oprogramowania komputerowego oraz materiałów pomocniczych, związanych z korzystaniem z tego oprogramowania). Ww. koszty pokrywane będą z opłat pobieranych od posiadaczy zwierząt za oznakowanie, aktualizację danych oraz z opłat pobieranych za udostępnianie danych, z rejestru, lub ze środków pochodzących z dotacji przekazywanych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Przedmiotowy projekt ustawy jest zgodny z prawem UE.